

og kulturministeren brugte dengang en meget interessant formulering: Hun sagde, at hun havde støvsuget i ministeriet og i den anledning fundet 5 mio. kr. De 5 mio. kr. udbetalte man så til disse særlig nødstedte bådteatre i Københavnsområdet. Det var altså en lynaktion, hvor Folketingets flertal gik ind, skrabede 5 mio. kr. sammen, som åbenbart lå og flødovre i Kulturministeriet, og udbetalte dem til nogle bådteatre. Da var man parat til at finde en løsning meget hurtigt og i meget stor enighed.

Men det her er ikke bådteatre, og det er ikke kulturbevillinger; det er betjente, som har måttet lide det afsavn at være væk hjemmefra. De har sovet i fragmentationsveste af angst for at blive ramt, når der var snigskytter og andet. De har måttet skrive og telefonere hjem til familien og fortælle, at det går godt, selv om familierne i tv-aviserne så ubehagelige billeder fra det område, hvor betjentene lå udstationeret.

Og takken for det er ikke kors og bånd og stjerner. Næ, takken for det er, at skatteministeren giver dem én med fluesmækkeren i form af efterbetaling, og de løfter, som særlig Udenrigsministeriet, men altså også lokale skattemyndigheder har givet, er man ikke parat til at indfri.

Vi synes i Frihed 2000, at denne her sag er ubehagelig at se på, særlig den passivitet som såkaldte arbejderpartier udviser over for nogle lønmodtagere, der er kommet i klemme. Derfor er den afstemning, der bliver i dag, ikke afslutningen på denne her sag. Vi vil forfølge den. Vi vil blive ved med at sørge for, at der er en flintesten i ministerens sko, en sten, som hele tiden minder ham om, at der er et uløst problem – ikke kun for at få løst problemet med henblik på fremtiden, som ministeren jo har lovet at gøre, men også for at få løst problemet for de betjente, der i dag sidder og føler, at de er blevet holdt for nar: Det var hele Folketinget, der sendte dem af sted med fanfarer og musik, men da de kom hjem, var det, de fik ud af det, et skattesmæk.

Sådan må det naturligvis ikke være, særlig ikke når Danmark ønsker at forpligte sig til flere internationale opgaver. Så bliver det jo ikke nemt at få folk af sted, når det er det eneste, de får ud af det.

Derfor håber vi stadig væk på, at et flertal vil støtte ændringen. Så kan de skattetekniske argumenter og undskyldninger, der blev gjort gældende ved første behandling, i hvert fald ikke være den brugbare undskyldning længere.

Og så håber vi selvfølgelig på, at et stort flertal – og det vil antagelig være 89 mandater – vil støtte selve forslaget, og så vender vi tilbage til sagen i oktober med håbet om, at der på et eller andet tidspunkt kan være 90 mandater, som ønsker at løse dette her problem.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg synes ikke, det var en specielt fair fremstilling, som vi her fik af hr. Kim Behnke af sagen og sagsforløbet. Jeg mener eksempelvis, at hvis man tager den første behandling, vi havde, hvor vi jo havde en ganske grundig diskussion om hele denne her problemstilling, så blev der givet ordentlige og regulære svar og begrundelser. Hr. Kim Behnke kan selvfølgelig være uenig, og det er fair nok, men at fremstille det, som om der ikke er givet begrundelser, mener jeg ikke er fair.

Det, jeg synes, Folketinget skal være opmærksom på, er det, der ikke står i betænkningen, det, der ikke står som bemærkninger til ændringsforslagene. Det er jo normalt sådan, at hvis man stiller et forslag i Folketinget, så har man også en forpligtelse til at meddele, eller vi har i hvert fald et behov for at kende, hvad omkostningen så er ved det, vi stemmer om.

Da det ikke er fremgået af forslaget, har jeg efterfølgende oversendt Folketingets Skatteudvalg et bilag, hvor vi har forsøgt at foretage en så nøgtern beregning, som det har været muligt efter at have haft kontakt først og fremmest til Forsvarsministeriet og dernæst til Justitsministeriet, da det, vi taler om, i alt væsentligt er udsendte soldater og udsendte politibetjente. Derfor vil jeg godt lige kort resumere det, der fremgår af de beregninger, vi er nået frem til. Jeg citerer fra bilaget, der er oversendt til Folketingets Skatteudvalg:

»Efter overslaget skønnes den samlede godtgørelse efter ændringsforslaget at andrage omkring 740 mio. kr. brutto for de to tjenestegrene. Da godtgørelsen vil være skattepligtig, skønnes nettoudgiften efter skat at andrage ca. 340 mio. kr.«

Det understreges, at skønnet er meget usikkert. Men derfor synes jeg jo ikke mindst, at højre side i Folketingssalen skal vide, at hvis man stemmer for ændringsforslaget og for forslaget ved endelig vedtagelse, så stemmer man for en udgift brutto på 740 mio. kr. plus/minus 100 mio. kr., fordi vi skal ned til den enkelte person, der har været udsendt, og se, om den